

[Jørgen Jørgensen.]

Byrderne for Befolkningen, er ikke rigtig. Det siger sig selv, at hvis Penge skal anvendes til et eller andet Formaal — i dette Tilfælde er Spørgsmaalet om Forholdene i Sønderjylland —, maa de skaffes til Veje gennem Beskatning af en eller anden Art. Dør kan det ærede Medlem ikke vælge imellem at blive fri for Skatter eller tage dem, der her er Tale om; Valget staar mellem dette eller andre Skatter, der i høj Grad vil lægge sig som en Hindring for Udviklingen i Landet, enten paa nødvendige Forbrugsartikler eller som personlige Skatter, som Befolkningen ogsaa i høj Grad vil faa at føle.

Jeg tror, at man her er gaaet den rette Vej, vi maa tage Lære af det, der er sket inden for det danske Landbrug, og søge at skabe Forhold, der gør det muligt, at gode Tider for Landbruget ikke nødvendigvis skal bundfælde sig i højere Prioriteter for det næste Slægtled, men derimod betyde, at Landbruget selv faar Nytte af de gode Konjunkturer, idet man hindrer en Overprioritering, som har vist sig at være en Ulykke. Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling. Jeg haaber, at den Uvilje, der er vist fra Venstre og de Konservative, ikke skal tages saa bogstaveligt, at de ikke vil forhandle om et Forslag som dette.

Hans Hansen (Rørby): Det er af de ærede Medlemmer Hr. Pinholts og Hr. Fibigers Udtalelser let at høre, hvor Kampen staar. Jeg tror, det havde været godt, om den høje Regering og Regeringspartierne lidt tidligere havde fremsat Forslag i lignende Retning som det her foreliggende. Jeg tror ogsaa, at det for Regeringspartierne egen Skyld havde været bedre, om de havde trukket Linien lidt klarere op og ikke var kommet ind i den Suppedas for at vinde Støtte hos de to Partier, der har været fremme her.

Den foreslaaede Forhøjelse af Ejendomsbeskatningen til Staten, derved at Grundskylden forhøjes med 1,5 Promille og Bygningsskylden med 0,7, andrager, saa vidt jeg kan se, Halvdelen af den Konverteringsfortjeneste, som Ejendomsbesidderne faar. Det havde ikke været for meget, om man havde taget hele Fortjenesten. Vi vilde have foretrukket en ren Forhøjelse af

Grundskylden og ikke en Forhøjelse af Bygningsskylden. Paa den anden Side kan jeg godt se, at naar der ved Statens Hjælp gives en Fordel for Ejendomsbesidderne ved Lettelse af Renteudgiften, er der ikke stort at sige til, at Staten lægger en Afgift paa den Indtægt, de faar. Svagheden ved Konverteringen i Forbindelse med dette er, at det ikke gør Husenes Værdi større, fordi det ikke af den Grund bliver dyrere at bygge et Hus; men Grundværdien vil stige paa Grund af Konverteringen. Derfor skulde man ikke have forhøjet Bygningsbeskatningen, men forhøjet Grundskylden stærkere.

For øvrigt forekommer det mig at være en underlig hovedløs Politik, Regeringspartierne er inde paa, naar man først ved Amtsskattelettelsen stryger Bygningsskatten paa Landet, hvilket var det eneste gode i Forslaget om Nedsættelse af de amtskommunale Ejendomsskatter, og nu forhøjer Bygningsskatten baade paa Landet og i Byerne. At man straks tager den faste Beskatning i Byerne paa den Maade, Forslaget er formet, er der ikke noget at sige til, fordi den faste Beskatning ikke staar i samme Forhold i Byerne som paa Landet; men der er i høj Grad noget at sige til, at man i det ene Øjeblik viser en Linie, der nedsætter Bygningsskylden, hvad jeg mener, er rigtigt, for i det næste Øjeblik at forhøje den. Det kalder jeg en underlig hovedløs Politik fra Regeringens Side. Vi vil dog støtte Lovforslaget og opfordrer Regeringen til at gaa videre ad den Vej, man her slaar ind paa. Det skal ikke mangle paa Retsforbundets Støtte for det Princip, der findes i dette Lovforslag.

Venstres Skattepolitik fra 1903 har været dyr for Befolkningen, og den har ogsaa politisk set været dyr for Partiet selv. Der er vel ikke videre Grund til at undre sig over de Konservatives Stilling, den har i hvert Fald altid været klar, de har altid været Modstandere af Grundskyldspolitikken; men det maa være svært for Partiet Venstre, som netop fra 1903 har lagt en bestemt Linie, hvor man først afløste Hartkornsskatterne og senere alle de faste Byrder og efterhaanden er gaaet ind i en Betragtning, hvor Skatterne skulde træde ind i Stedet for de faste Afgifter, man afløste.

Jeg var meget glad for at høre, at